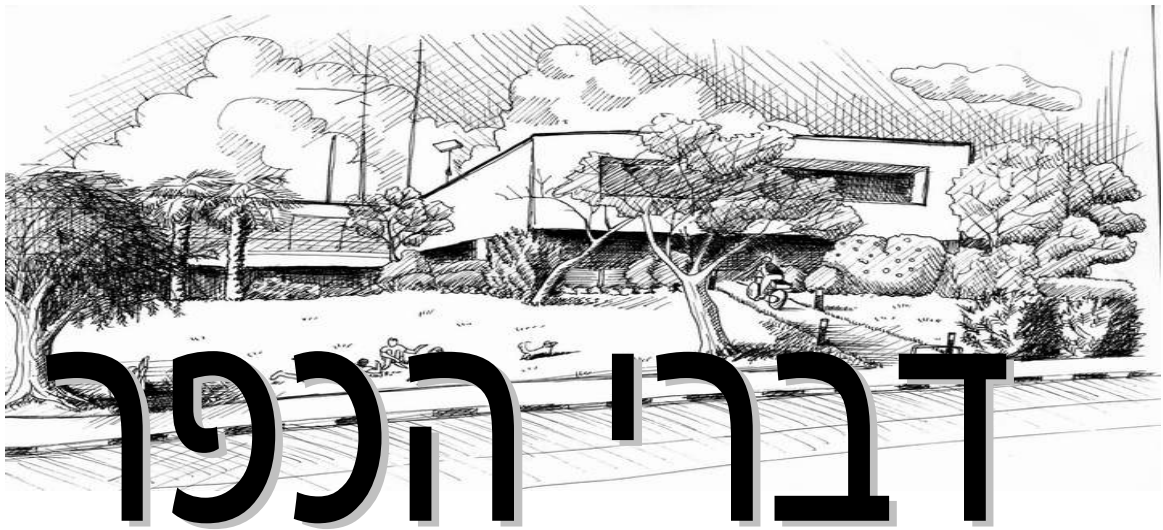

גיליון מס' 2106 ו' בסיוון תשס"ח * 13 ביוני 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

**הנרי בן-יהודה
ז"ל**

**ומשתתפים בצערם של
שילה ויניב ובני המשפחה
שלא תדעו עוד צער**

אבא

מה אומרים בפרידה מאדם, חבר, ואבא יקר .

אוכל לדבר שעות על מסעות וסיפורים מופלאים, כגון המסע בהרי האלפים המושלגים עם שלום דיוויס איך נתקעתם בבקתת רועים על ראש הר מושלג בעיצומה של סערה.

סיפורי מסעות ומעשיות למכביר, כי עד גיל שמונים ושתיים כבר עשית דבר אחד או שניים...

במקום זאת ארצה לומר תודה.
תודה על היותך חבר יקר ואבא נהדר לשרון גדעון ולי.
על היותך לבן זוג אוהב ושותף לחיים לאמא.
סבא קשוב מתעניין ומשעשע לנכדים.

תודה על סיפורים ו"זיגים" של ילדות שאולתרו ברגע ולפתע הפך סלון הבית לבמה וצחוק. על סיפורים וחמשירים ממגרתך כתובים בחן והומור לחברים.
על אין סוף שיחות נפלאות על ימי הפרדות "שמשון וגלילה", אומנות, מכונאות, גננות, עבודה, עיצות חוכמה, ושיחות חול.

תודה על כך שתמיד היית עבורי ועבור שרון זמין ונכון, קשוב, שותף, וחבר מופלא.
ובעיקר תודה על שזכיתי לצידך ביום לימודים ארוך, שמדי יום מקרין לי אור וחיוביות לכל עבר, תודה על דרכך המיוחדת.
על היכולת שלך תמיד לראות את החיובי בכל מצב גם הקשה והכאוב ביותר.
על מפעל קטן של יצירה, שבמברשת וכן - אספו את צבעי החיים והפיצו אור בדרכך.
על הוספת הצבע בחיים - בהומור שנון ומופלא.
על הרצון שלך ללמוד ולדעת בכל נושא.
על היכולת שלך להתגבר באור וברוח חיובית על מצב בריאותך, מבלי לוותר על נגיסות מלאות מהחיים, ומריחה חזקה במכחול הצבע של החיים.

הפעם מכחול הצבע של החיים אשר בו כה חשקת, כבר לא עמד במעמסה הקשה.

תודה על הזכות להיות לצדך היית לי לחבר יקר ואבא נפלא.
כעת נוח על משכבך חבר יקר, תחסר לי רבות.

יהיה זכרך ברוך.
יניב.

הנרי חברי

הלכת מבלי להיפרד מאתנו.

נערים היינו כשנפגשנו בפעם הראשונה בהכשרה באנגליה. במקום ללכת ללמוד, עבדנו בכדי להיות חקלאים. מי שלא עמד בקור מקפיא או בגשם סוחף בשדה בכדי לאסוף תפוחי אדמה או גזר - אינו מכיר את הטעם של להיות חקלאי. אתה זה שידעת תמיד איך לעודד אותנו, להתגבר על השעמום של יום העבודה המפרך, בבדיחות ובמצב רוח עליז.

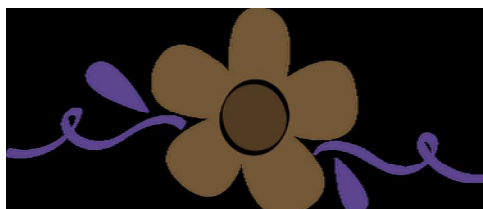
כשיצאנו בבוקר לעבודה כולנו היינו כבר ישובים על המשאית מוכנים לנסיעה, אתה היית מופיע בריצה, אחרון כמו תמיד, ביד אחת כוס תה, ופרוסת לחם ביד שניה, וזה היה האות לנהג לצאת לדרך. רוב הזמן עבדנו יחד במטע. עד היום זכורה לי התקופה אחרי מלחמת ששת הימים עם שחרור רמת הגולן. כשאֵלֶפֶים נהרו מכל קצוות הארץ בכדי לבקר חבל ארץ זה, עוצרים בראש פינה לחנייה של מנוחה ורענון - בתקופה ההיא במשק היה קשה ביותר וכל חברי המטע התכנסו לחשוב על דרך בה אנו צוות המטע יכולים לסייע. אתה הצעת רעיון שהלהיב אותנו. למה לא להקים דוכן לממכר פירות בראש פינה? נמכור את התפוחים האגסים והשזיפים מהמטע שלנו ומיץ תפוחים מפרי הגליל. ואף התנדבת לנהל את הדוכן ביחד עם מוסי ז"ל ודייב ז"ל.

תוך זמן קצר הוקם צריף נוצץ בתחנת דלק של קלמן בראש פינה עם שלט גדול "פרי טרי – מכפר הנשיא". כל מי שעבר את ראש פינה דאז רץ לראות ולקנות פרי ולשמוע את שני האנגלים שרים את ההמנון שלהם MARCHING DOWN THE OLD KENT ROAD.

הגזבר התחיל לחייך עם קבלת פדיון המזומנים היומית והכל היה נראה ורוד, אבל כנראה לא לקחו בחשבון שלא היה לנו עדיין רשיון עסק, וביום מן הימים הופיעו שוטרים עם צו סגירה לדוכן, "אם לא תענו לצו יש לכם עסק עם השופט קרני בצפת". אתה שגם עבדת במפעל בתור איש מכירות נסעת בכל חלקי העולם למכור את תוצרת של הבונים.

בדמיוני אני רואה אותך מתקרב לשערי השמים ובפיך הסבר שאתה בעצם הגעת לשם בטעות. פשוט טעית בדרך ויש עוד המון דברים שלא גמרת לעשות ... אל דאגה הנרי, מעבר לשער עומדים; מוסי, לו, ינקל, ברני, דייב וכל החברים שהלכו לעולמם לפניך, הם מחכים לך. ואנחנו מהשולחן המיוחד שלנו בחדר האוכל משאירים לך כיסא ריק כי אתה חסר לנו. תנחומים מקרב לב לשילה יניב וכל המשפחה. ותנוח על משכרך.

זמי

5.6.08

הנרי ברנסטיין,

כך קראו לו כאשר הכרתי אותו בתחילת מלחמת העולם השנייה. ההפצצות על לונדון בעיצומן, שליחי והנהלת תנועת "הבונים" החליטו להקים הכשרה נוספת, לזו של חוות "דוד אידר".

אספו קבוצת חניכים – כעשרים חבר'ה. אוסף של נערים, שכל אחד מתוך סיבתו, הצטרף להרפתקה, ג'ו ריפקינד ואנוכי בני ה 16 היו הצעירים שבחבורה. הנהלת התנועה זרקה אותנו לחור נידח בלינקונשייר לעבוד עבור חקלאי נצלן ששיכן אותנו בקוטג' מתפורר, בלי חשמל ובלי מים זורמים. לא היו לנו בגדים מתאימים, לא כלי מיטה, אבל מה? היינו צעירים נלהבים וכנראה גם משוגעים על חקלאות, מה ילידי ערים גדולות ידעו על חקלאות וחיי קומונה. בתוך כל זה הופיע הנרי. נער בן 14. כן, כן. רק בן 14. נטע אחותו היתה פעילה בתנועה וכנראה קיבלה אישור להוציא אותנו מההפצצות על לונדון. לאן – ברור ללינקונשייר. כמו שהגיע להכשרה, עם כל הכישרונות החבויים שהתגלו בהתבגרותו, כך נשאר עד יום מותו. ילד יפה, נצחי, שחקן, מצחיקן, צייר, איש עסקים, איש משפחה, דברן, מסוגל לשגע פילים, ולוחם, כפי שנלחם על חייו בתקופה האחרונה. הנרי בן-יהודה מחכים לך שם למעלה בתך האהובה וחברריך מכאן להעלות את הופעת המאה. יהיה זכרך ברוך.

רחל אבידור

הנרי,

קשה לי להשלים עם המציאות המרה שהנרי איננו, אחרי הכל זה כמעט שבעים שנה שאנחנו מכירים זו את זה, כמו לאבד מישהו במשפחה.

גרנו בחדר ביחד לזמן רב בגורסי לייז. הנרי תמיד היה הצעיר בינינו, הוא הגיע למקום הכשרה הראשונה ב"יבורו" בגיל 14. אני כבר הייתי זקן בן 17, לכן כשהנרי הגיע לגיל 82, אני לא האמנתי. הנרי בן 82. לא יכול להיות.

להנרי היו הרבה תכונות, היכן להתחיל; ראשית, בהכשרה בגורסי לייז גילינו שלהנרי יש ידי זהב, הכל הוא יכול היה לעשות, זוכרני, כאשר עבדנו עם חיילים איטלקיים שבויי מלחמה - בני כפרים שעשו סלים מברושים שגדלו על יד התעלות. הנרי החליט שגם הוא יכול לעשות סל כזה, והוא קלע סל כאילו הוא ואבות אבותיו גרו על יד הנהר פו באיטליה דורות.

כך היה גם בכל העבודות המקצועיות בחקלאות שלא קיימות היום כמו לבנות "היי סטאק" או "קורן ריק" עבודה אשר בה הנרי הצטיין.

כשאמרו אחרי הרבה שנים שהנרי מצייר יפה, אותי זה לא הפתיע. ברור לי שכל דבר שהנרי עושה זה טוב ועם כל הלב.

אי אפשר להמשיך בלי להזכיר את חוש ההומור של הנרי. אנחנו לא בטוחים האם ה"זיג" המציא את הנרי או הנרי נולד בשביל ה"זיג". כשהנרי הכיר לראשונה את הזיג, זו הייתה אהבה ממבט ראשון. חוש הומור אדיר על הבמה וגם מעבר לזה.

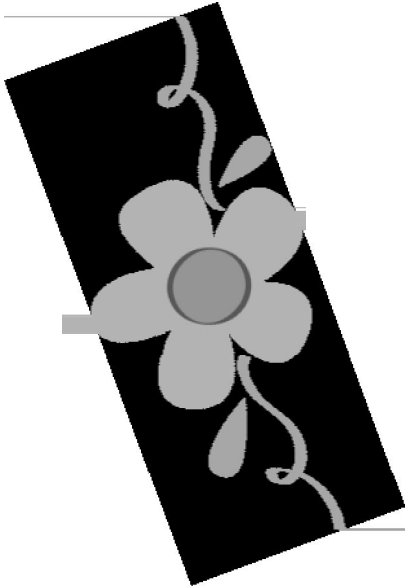
אפשר להמשיך ולכתוב עוד על התכונות של הנרי, אך הנרי היה הרבה יותר מהסך הכל של תכונותיו. הוא היה איש חם, רגיש, יודע לקשור קשרים עם אחרים, אוהב אנשים, אוהב את החיים, אדם אופטימי, בעל נאמן, אבא מסור וידיד טוב.

לא פעם כתבתי שאני אינני מאמין בגן עדן, ובכל זאת לפעמים אני מקווה שיש דבר כזה, כי זה קצת מנחם לחשוב שהנרי יפגוש את החבר'ה – גרשי, מיכאל כהן, ג'ו סינה ועוד, וביחד יעשו זיג אשר ילהיב את כל גן העדן.

הנרי היקר שלום. יהיה זכרך ברוך.

לני (רוז) עידן

אתה בין מלאכים

מילים: מקסים אור ואורי כדורי

קול דממה עזבת
והלילה לא נגמר
את האור לקחת
אך טוב ליבך נשאר

תמיד חינכת שאנחנו חלק משלם
אך לא ידענו שהחלק החשוב לא יעלם

תמיד בליבנו שמך
ומול עינינו דמותך
ואם נצליח לקום וללכת
אלך בדרכך

ולפעמים אנחנו נשברים
וחודרים בנו געגועים
אבל יודעים ששם למעלה
אתה בין מלאכים

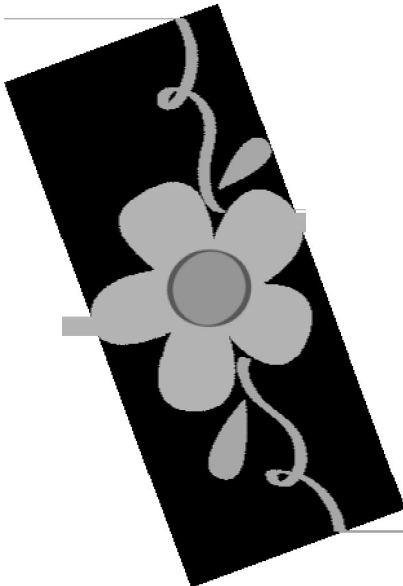
עם הדממה נשארנו
וכך עברו לילות
אבל אתה מאיר מלמעלה
ומסמן לי לא לבכות
היושר והתואר ישארו שם לצידך
את ליבך נתת לנו
ולא את נשמתך

תמיד בליבנו שימך..

ולפעמים אנחנו נשברים
וחודרים בנו געגועים
אבל יודעים ששם למעלה
אתה בין מלאכים..
אתה בין מלאכים..

תמיד בליבנו שמך
ומול עינינו דמותך
ואם נצליח לקום וללכת
אלך בדרכך

ולפעמים אנחנו נשברים...

ימי הולדת

20.6 נדב סלע
גיל זיו (נכד פרנק)

21.6 אורה ליבוביץ
יורם מסר

16.6 לני יודאיקן
שרונה מרציאנו
תמר הרמן
ליאם סולומון (מש' בן-צבי)

18.6 גבי אורן
שוני ואלאך
שוהם כהן (נכדה ב. כהן)

19.6 דר קולינס (נכדת פרימוסט/קולינס)
הודיה דבולט

ימי נישואין

16.6 תמרה וצבי לוי

17.6 פט ויהודה בן-זאב
דינה וארנולד בידק

18.6 נעמי ורון פורסטר

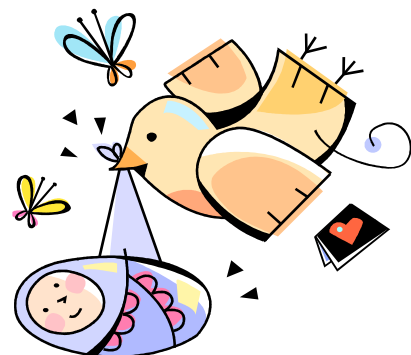
19.6 אנג'י ומקס הירס

21.6 מעין ודודו פלמה

מ
ז
ל
ט
ו
ב
!

מזל-טוב!

לג'וליה ואריה
עם הולדת הבן
לסבתא וסבא רותי ושי
ולכל המשפחה

פירורי חמסין

את הפירורים הללו אנו מלקטים הפעם על שפת הבריכה, כאשר הטמפרטורות בצלסיוס עושות את דרכן מעלה מעלה, ומביאות יחד עם אגלי הזעה גם מחשבות מסוג: אם ככה זה בתחילת יוני – מה צפוי לנו בחודש אוגוסט? אבל כידוע דיה לצרה בשעתה, אז בין ביס מהקרטיב לקפיצת התרעננות במי הבריכה הצלחנו ללקט מספר פירורים.

אי אפשר כמובן לפתוח, בלי להזכיר את **הנרי בן יהודה ז"ל**. כן בסוף השבוע החולף, שוב עשינו את הדרך הארוכה והעצובה אל בין הזיתים, כדי להיפרד, והפעם, **מהנרי בן יהודה ז"ל**. למרות האופטימיות הנצחית שלו, והרצון בצד הביטחון, לנצח ולהתגבר על כל הקשיים והצרות, גם **הנרי** נכנע לבסוף והרים ידיים. אי אפשר שלא להצדיע לו על דרך המאבק, ולחזק את ידי **שילה** תבדל"א שעמדה לצידו ואיתו בכל הדרך.

וגם זווית אישית, אני, אבי, כמכור לתוכנית הטלוויזיה המיתולוגית "זהו-זה" שעד היום מחזיק עשרות קלטות וידיאו עם הקלטות של התוכנית, כאחד שלא פספס גם את השידור החוזר של התוכנית, **הנרי** היה עבורי האדם הכי קרוב לתהילה ולמושג חלומותיי באותן שנים, ואם לא הייתי נבון מידי הייתי אפילו מבקש ממנו חתימה... אבל בכל זאת אני זוכר מהפעמים שדיברנו על כך, את האור שעל פניו והשמחה הילדותית בעיניו כאשר היה מוזמן לשחק בפרק זה או אחר של התוכנית, ואת המבט בזה בעיניו, אני אקח איתי הלאה. יהי זכרו ברוך.

חג השבועות שזימן השנה לעם ישראל חופש ארוך במיוחד, נצבע בלבן בלבוש ובמאכלי חלב כמיטב המסורת.

החגיגה אצלנו התחילה בערב החג עם טכס וכיבוד שלאחר שירה בציבור ופיזוזי ריקודי עם. למחרת, בחג עצמו שוב נרתם **אורן** הגדול, ללמד ולהזכיר לבני הנוער ולצעירים ברוחם, מספר תעלולי ג'אגלינג וקרקסנות- מהתקופה שהוא הדריך כאו את התלתונים-, והפך את זה ללהיט בקרב הילדים.

את הדשא בבריכה כיסה עדר כבשים צבעוניות ומרהיבות כמיטב היצירתיות של אלו שלקחו על עצמם משימה לקשט אותם ולהזכיר לכולנו את ימי השבועות בהם **תמיר** היה מופיע עם כבש על הכתפיים בפוזה הידועה של **אריק שרון**, זמניים בהם היה לנו עדר צאן גדול ומרשים שבתקופה הזו היה נגזז צמרו לקול התפעלות הצופים ופעייט הכבשים עצמן. העדר כידוע נמכר ונפוץ לכול עבר, ויש לקוות שאותם אלה "שעזרו" לנו לקבל את ההחלטה, בגלל חמדנותם לבשר הכבש המקורי, לא יתנפלו גם על עדר כבשי המתכת, הגלל העניין ההולך וגובר מצידם בשוק המתכות...

חוץ מזה בינינו, בצד המחמאות על היצירות המרשימות באמת, ולמרות החג החלבי באופיו, נשמעו לא מעט דיבורים בסגנון: "באמת יפה אבל הייתי מעדיף את זה על המנגל..." ותחשבו על זה.

ועם כבר היינו באזור הצאן, אז מי שיוצא מהמשק לא יכול שלא להבחין שמכלאת הצאן הישנה, שבה ומתמלאת בעציצי ערערים רבים שנקווה שימצאו את דרכן לגינות הערים השונות, כאשר תסתיים עוד מספר חודשים שנת השמיטה. ואז גם את מצב הרוח של משבר מים קשה, תחליף האופטימיות לשנה ברוכת ממטרים שיביא עמו הסתיו.

בסוף השבוע נפצע **רמי גולן** בעת שרכב על אופניו סמוך לביתו והובהל לבית החולים רמב"ם. לשמחתנו בחג הוא כבר היה בבית ונותר לנו לאחל לו ולכל המשפחה, החלמה מהירה. להורים **רות וז'ק גולן** שהיו בדרכם לחופשה בצרפת – וסעיף בלוח "טיסות יוצאות" שלנו - אנחנו מבטיחים לכם לא לשכוח להזכיר זאת כשתיסעו בפועל.

מי שכן נמצא על הטיסה היוצאת הוא **תום מעיין** שנסע לבקר את אמא **מרים** בקנדה, וכבר חסר לחבר'ה כאן במשחקי הכדורסל, ובכלל.

מי שעוד אורז מזוודות ואמור להמריא לביקור מולדת בארה"ב הם מספר חבר'ה מגרעין "צבר" וביניהם הבת שלנו **דניאל**, שיבלו בחודש הקרוב עם משפחותיהם שם. אנחנו כבר מתגעגעים. תבלו טוב ותחזרו אלינו במהרה.

גם לוח "הטיסות הנכנסות" לא נותר יתום, ועל שפת הברכה נראו **איילת וגנר ואושרי אזרן** (אח של אדי) שהגיעו לחופשה קצרה לתפוס קצת צבע וחום מוינה הקרה בה הם שוהים, דווקא עכשיו כשכול העולם, לפחות חובבי הכדורגל ביניהם, היה רוצה להיות שם לרגל אליפות אירופה בכדורגל, הנערכת שם בימים אלו ממש.

ונחזור למקומותינו: טיולי **הלן לוין ויעל שפרונג** בע"מ הובילו את הוותיקים הפעם לקטיף דובדבנים במטעים של עין זיוון. מהדים ששמענו ולא בפעם היחידה, הרי שלאנשי עין זיוון, יש עוד דרך רבה לעשות בתחום השירות וכיבוד האורחים המגיעים, וחשוב לציין שהביקורים הללו נעשים תמורת תשלום.

גם התלמידים רואים את סוף שנת הלימודים הולכת וקרבה ומתכוננים בהתאם. בבית הספר היסודי "מבוא גליל" נערכה מסיבה גדולה של כול ילדי בית הספר, לרגל סיום פעילות שנת ה-60 למדינה. לטכס קדם מסע של כול ילדי בית הספר בליווי ההורים בסביבות של איילת השחר, מסע שכלל הסברים על האזור, ואיך לא, הרבה אוכל.

התחלנו הפעם על שפת הברכה ושם גם נסיים. הרבה פרצופים חדשים נראים שם, הוכחה להצלחה בגיוס המינויים מצד אחד ולאווירה הנעימה, שמביאה אותם לשוב מידי שנה, הרבה בזכות השקט שמקרינים המציל החדש **עמית חייט**, ואחראי הברכה **שלומי** שכיכב בתפקיד המציל בשנה שעברה. ולכולם מומלץ: בואו ותיהנו!

עכשיו שטופים מזיעה ולפני שנקפוץ לעוד התרעננות במים, נותר לנו לאחל לכם שבת שלום, שהכול יעבור לכם ממול, וכמו תמיד, עם לא קשה להשתדל ולעשות (לפחות) מעשה אחד טוב ביום, והעולם יהיה מקום יותר נעים להעביר בו את הקיץ ובכלל.

וחדשות מהשכונה

סוף סוף ההרחבה עומדת בפני סיום.
למרות שהחשמל עדיין לא מחובר, נכנסו כבר 2 משפחות!
מש' שושנה ביאנקה – אם ו-3 ילדים קטנים,
ומש' שלמה וענת כהן-נאה +3 ילדים.
ברוכים הבאים ונאחל להם קליטה מהירה בביתם החדש, ולחברי כפר הנשיא -
אנא על תתביישו לקפוץ להגיד שלום – גם ביקור של 5 דקות עושה הבדל עצום
להרגשת הבית.
מסר – רוי ב. מרכז צוות הקליטה של ההרחבה.

שבת שלום מאיתנו

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי כרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל.

נזכור			
טו	בסיון תש"ס	18.6.00	מוסי המאירי

אתם בטח יודעים (אנחנו גם דיווחנו כאן) שיהודה עדר יצא בהופעת יחיד עם הגיטרה שלו ועושה חייל ברחבי הארץ. במופע הבא יהודה עדר פוגש שוב את דני סנדרסון, קצת בוגרים יותר ומבוגרים יותר – מעלים זכרונות. ו... ל פ י ר ס ו מ ו ת.

"מאיפה מתחילים ?

1971 דני סנדרסון רוצה להשתחרר מלהקת הנח"ל וצריך למצוא לעצמו מחליף יהודה עדר ניצול טירונות שייטת בין הנבחנים .

סנדרסון שואל : איזה גיטריסטים אתה אוהב ? עדר עונה : הנדריקס וקלפטון
סנדרסון עונה: התקבלת !

משם הרבה מים זרמו בנהר...

תמוז, ברקלי, כוורת, גזוז

1980 – דני סנדרסון מקים להקת רוק חזקה וכבדה מהרגיל

יהודה עדר בפנים !

1981 דודה מתפרקת

"היה קשה מאוד. תיסלם הרגו אותנו. היינו כל כך איכותיים, שאף אחד לא בא לראות. היינו להקת רוק רצינית והקהל לא אהב את זה. באחת ההופעות, בקולנוע שביט, נכנסו לחדר הלבשה שני צעירים ודרשו את הכסף חזרה. אמרו "חשבנו שדודה להקה מצחיקה וזה רעש אחד גדול".
(יהודה עדר, פרומו-מערב 5.10.07)

יום ד' 11.6, שריינו לעצמכם מקום !

הזדמנות נדירה להנות מהרעשה מאורגנת שהפכה למיתולוגיה ותכלול בין היתר ביצועים ל

אלף כבאים, ערב אבוד ואחרים

הלילה יתחיל עם חומרים מתוך אלבומו של יהודה עדר "מר גרוסבארד היקר"
באיזה שהוא שלב ייצטרף אליהם דני סנדרסון ומשם... אין לדעת איך זה יסתיים".

🌸 בהצלחה לך יהודה, מכולנו כאן בבית. 🌸

כריסטדלפינים והקשר לארץ ישראל

לאחרונה ברנדה והרי סמית הביאו לידינו כתבה אשר משבחת את מאמצי הקווייקרים והכריסטדלפינים מאנגליה, בחקיקת החוק להציל ילדים מגרמניה/אוסטריה (קינדר-טרנספורט) לפני תחילת מלחמת העולם השנייה.

כידוע, ברנדה והרי גרים זמן רב בראש פינה ועובדים בכפר הנשיא בהתנדבות זה מספר שנים. הם משתייכים לקבוצת הכריסטדלפינים.

בשנים אחרונות הוקמו 2 אנדרטות המתעדות את הצלת הילדים: (1) בתחנת לברפול סרטייט, בלונדון – התחנה אליה הגיעו הילדים (2) בתחנת ווסטבנהוף בווינה: ממנה יצאו מרבית הילדים.

הסיפור הנהדר הזה אינו מוכר לציבור הרחב, אבל עדיין יש קשר ומגעים בין הניצולים לקהילה אשר מאמינה שרק לאחר שעם ישראל יחזור למולדתו (ארץ ישראל) יבוא העולם על תיקונו.

המאמר המלא באנגלית נמצא בספריה.

הספרנים

Parents Page 11.06.08

Village News:

The temperature this week climbed to over 41°C (in the shade) and the best place to write the news was poolside, with ice lollies and a quick jump in the water to cool down. If this is what June is like, what can we expect in August???

Henry Ben-Yehuda (Z"l) was buried at the end of last week, and we made our sad way along the (newly paved) road to the cemetery. Despite his perpetual optimism, his strength just didn't hold out. But, you've got to admire his persistence. Now we can only offer our support to Shiela, who saw him through it all and is left on her own.

On a personal note: for us Henry was the closest thing to 'Fame' from his days as an actor on the 'Zehu-Zeh' program. How his eyes glowed when he spoke of it and to see him in those episodes was truly special!

Shavuot this year was rather a long holiday, coming as it did after the weekend with a 'bridge' over the next 2 days. The ceremony and party was held on the lawn by the pool (as the kiddies swam away...). There were cheese cakes galore (not to mention fruit pies) and lots of people: members, residents, everyone's visitors and even clients of the hotel. Very nice to sit around smoozing....until the dancing. The following day at 17:00 the painted sheep were brought for viewing and proved once again what a talented lot of people live here. It was reminiscent of the days when Tamir Shprung would show up with a lamb across his shoulders as a first offering. Of course what was left of the herd was sold off after our near and dear neighbors help cull the numbers and now it remains to be seen if they will leave our metal sheep alone and not sell them on the booming scrap metal market!

There were a few comments of "Nice sheep, but we would prefer them on the barbeque...."

The juniper nursery took over the old sheep pens and sell to most of their plants to towns in Israel. It's one of the few plants that can survive, look green all year 'round, with a minimum of irrigation. Due to severe water shortages

and rationing, this now a plus for the business. But maybe next year we'll have more rain?

On the weekend **Rami Golan** fell while riding his bike home from Abu Salah's restaurant and was taken to Rambam Hospital for treatment. He was released and home by the holiday but **Ruth and Jack Golan**, ready to leave for France, changed their travel plans and remained home. **Nurit and Gaby Oren** who were also supposed to fly out to visit Or and his wife in the USA changed their flight too and will leave this week.

Tom Maayan did make his flight out to Canada to visit with his mom, Miriam. His teammates will miss him.

Our adopted daughter **Danielle**, from the Sabre Group, is also going to visit her folks in the USA.

Shoshy Yodaiken is off for a month to attend her parents in Toronto.

Ayelet Wagner and **Oshrie Azran** were here for a visit from their jobs in Vienna.

Yael Sprung & Helene Levine Tours Ltd. took a group of people up to the Golan to berry pick last week. The Golan is one of the places cold enough to grow berries and Ein Zivan, who own the area, use this as a way of making money and advancing the use of berries among the population. This is one of the activities that has an entrance fee to 'work'.

We started with the pool and will finish with the pool: good luck to the new team – **Shlomi** (manager) and **Amit Chait** (lifeguard) – and remember: this is a fine way to spend a nice hit Saturday.

WELCOME to the first group who have moved into the new neighborhood:

Shoshanna Bianca and her **3 children**.

Shlomo & Anat Cohen-Nea and their **3 children**.

Roy Bouskila, who heads the absorption committee, encourages us to visit and welcome the families. He reminds us that even a short visit of 5 minutes can make the difference to that feeling of 'home' that people usually feel here.

Shabbat Shalom,

The Rosenkrantz Family

Notices

Mazal Tov – to Julia and Aryeh and all their family, on the birth of their new great grandchild .

Save the Environment:

It is possible to wash dishes with less soap. Ever thought of using baking soda and vinegar or lemon juice? Works just as well and yes, it does kill the germs. Also, the mini-market stocks a variety of ecologically friendly 'soaps' - they do produce less bubbles, but you really don't need much to clean with and it is possible to wash a whole sink full with just a glass of water! (Rinsing takes a bit more though). Make conscious and conscionable choices!

Birthdays:

16.06 Lenny Yodaiken

Sharonna (Gershman) Marciano
Tamar Harmon (Rifkind granddaughter)
Liam Ben-Zvi (great grandson)

18.06 Gaby Oren

Shoni Wallach
Shoham Cohen (B. Cohen granddaughter)

19.06 Dar Collins (Primost/Collins granddaughter)

Hodia Davolt (granddaughter)

20.06 Nadav Sela

Gil Ziv (Frank grandson)

21.06 Orah (Ben-Zvi) Leibowitz

Yoram Maser

Anniversaries:

16.02 Tamara (Samburg) & Zvi Levi

17.06 Pat & Yehuda Ben-Zeev

Dina (Heres) & Arnold Bidek

18.06 Naomi & Ronen Forester

19.06 Angie & Max Heres

Maayan & Dudo Palma 21.06

Commemorations:

Mossy Hameiri

18.06.00

בסיון תש"ס

טו

עונת השחיה נפתחה

אף פעם לא הבנתי את השאיפה הבלתי נתפסת הזאת, לטבול את הגוף בכימיקלים: חמצן, מימן, נתרן וכלור. אז מה אם קוראים לזה מים עם מלח?

חמצן - זה דבר מסוכן. תומך נלהב בלהבות אש!
 כלור - מסריח שלא נדע! אפשר למות רק מהריח!
 נתרן - זה דבר שממש מאכל חומרים. מסוכן לאללא!
 מימן - פצצת מימן זה דור III של פצצות אטומיות. היום, קונים במכולת!
 על כל זה יש להוסיף גם את ה- UREA - שמשאירים רבים מאתנו במים.

ואצלנו בכל שנה, כמו בכל שנה, ממש כבטקס פגאני, עולים לרגל לבריכת הכימיקאליים הזאת
 טוב, זה כנראה יותר בריא מעישון

שבת שלום

דוד אלמן